

เทศน์อบรมคณะหลวงปู่ศรี ณ ศาลาใหญ่วัดป่าบ้านตาด

เมื่อบายวันที่ ๑๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

อย่าปล่อยวางการภาวนา

ถ้าเริ่มเทศน์ใครอย่ามายุ่งอะไรไม่ได้ นะ การถ่ายภาพถ่ายแพบห้ามเด็ดขาดเลย อย่ามายุ่งเวลาเทศน์ การเทศน์ว่าการเป็นเรื่องเล็กน้อยเมื่อไร เข้าสู่หัวใจคน จากนั้นทั่วประเทศนี้ออกนี้ออกทั่วประเทศ ถ้ามีอะไรมาพบเข้าไปนี้ ธรรมะล้มเหลวไปหมดเสียมากขนาดไหนนั้น ผู้เทศน์ก็เทศน์ด้วยความตั้งใจจริง ๆ แผ่กระจายทั่วโลกนั้น จะมาว่าอะไรเพียงศาลาหลังนี้วะ ออกนี้แผ่กระจาย จิตมันแผ่อยู่แล้ว เสียงนี้แผ่ออกไปตามนี้ละพอดีพอเหมาะ ได้ยินทั่วถึงกันหมด

วันนี้ก็เป็นวันมหามงคลวันหนึ่ง โดยอาศัยอาจารย์ศรี มหาวิโร จังหวัดร้อยเอ็ด วัดป่ากุง ได้นำบริษัทบริวารมาทั้งฝ่ายพระเจ้าพระสงฆ์ และประชาชนญาติโยมทั่วจังหวัดร้อยเอ็ดรวมมาสร้างมหากุศล มาทำวัตรทำวาทครูบาอาจารย์ มาฟังธรรมฟังธรรมวันนี้โดยอาศัยอาจารย์ศรีเป็นต้นเหตุ อาจารย์ศรีท่านมีนิสัยวางขวางอยู่ไม่น้อย เราขอชมท่านตามความสัตย์ความจริง ซึ่งเคยอยู่ด้วยกันมาแล้วตั้งแต่สมัยหลวงปู่มั่นจำพรรษาที่หนองผือ ท่านก็อยู่ด้วยกันที่นั่นกับเรามา

จากนั้นก็แยกแตกกระจายกันไปทุกแห่งทุกหน ต่างองค์ต่างไป นาน ๆ จะได้มาพบกัน วันนี้ท่านมาไม่ได้ มาได้ไหมนี่ (มาไม่ได้ครับ) ท่านมาไม่ได้ร่างกายทพพลภาพแต่จิตใจของท่านมีความเคารพเลื่อมใสในครูในอาจารย์ในพุทธศาสนา มีความยินดีกับประชาชนทั้งหลาย จึงได้ชักชวนบรรดาลูกศิษย์ทั้งหลาย ทั้งฝ่ายพระและฆราวาส มีจำนวนมากมาย เรียกว่าจังหวัดร้อยเอ็ดทั้งจังหวัด เนื่องจากท่านมีสาขาหลายแห่ง ท่านบอกไปสาขานี้ บอกไปสาขานั้นเท่านั้น แล้วกระจายกันทั่วจังหวัดร้อยเอ็ดเลย วันนี้จึงเรียกว่าจังหวัดร้อยเอ็ดเรามาทั้งจังหวัด วังนั้นเลย เราสงสัยแต่ว่าจังหวัดร้อยเอ็ดจะเป็นเมืองร้างหรือใจไม่ทราบวันนี้มากันหมดนี้

ท่านเป็นผู้มีนิสัยวางขวางองค์หนึ่งเหมือนกัน คนเราจะส่อให้เห็นเรื่องลูกศิษย์ลูกหาบริษัทบริวาร ทั้งฝ่ายพระฆราวาสญาติโยม ที่มาเกี่ยวข้องมากมายมีนิสัยอย่างไร แสดงถึงนิสัยของผู้เป็นเครื่องดูดีมีของประชาชน พระเถระทั้งหลายอยู่โดยดี ถ้าเป็นนิสัยคับแคบตีบตันไปที่ไหนไม่ค่อยมีใครเคารพนับถือ ไม่มีใครเขาค่อยคบค้าสมาคม ทั้งฝ่ายพระทั้งฝ่ายฆราวาส จิต ๆ ชีต ๆ ไปไหนไม่ดูดีมี อยู่ที่หัวใจของผู้เป็นต้นนั้นละสำคัญ เป็นต้นเหตุเป็นจุดศูนย์กลาง

อย่างอาจารย์ศรีนี่ก็เป็นจุดศูนย์กลางของจังหวัดร้อยเอ็ด ท่านเป็นแม่เหล็กเครื่องดึงดูดบรรดาประชาชนพระเถรทั้งหลาย ซึ่งเป็นลูกศิษย์ของท่านจำนวนมากมาแล้วท่านชักชวนหรือบอกประกาศเพียงเท่านั้น ท่านทั้งหลายเหล่านั้นมาเองด้วยความเคารพเลื่อมใส วันนี้ก็มาเป็นจำนวนมากมาย เราก็คงเคยไปวัดท่านหลายครั้งหลายหนแล้ว ท่านเคยมาเป็นประจำมาวัดนี้ ด้วยความเคารพนับถือกันมาตั้งแต่สมัยอยู่กับหลวงปู่มั่นด้วยกัน ท่านเป็นผู้มีนิสัยวางขวาง ลูกศิษย์ลูกหาบริษัทบริวาร ทั้งฝ่ายพระและฆราวาส จึงมีจำนวนมาก

ไม่ต้องไปตุงคท่านแหละ เพียงเท่านั้นก็ทราบแล้วว่าท่านมีนิสัยวางขวางอย่างไร ท่านต้องมึนสรวนวางขวาง บอกที่ไหนพูดที่ไหนมีคนเคารพนับถือเชื่อฟังและปฏิบัติตาม ก็เป็นอย่างที่เห็นมานี้แหละ เต็มศาลาที่จังหวัดร้อยเอ็ดทั้งนั้นมา นอกจากนี้ยังมีผลพลอยได้เข้าอีก ในบรรดาลูกศิษย์ลูกหาทั้งหลายที่มาบำเพ็ญกุศลคราวนี้ ก็ได้รับส่วนแบ่งจากจังหวัดร้อยเอ็ดอีกวันนี้นะ คอยฟังเทศน์เสียก่อน ผู้ที่จะกลับไปกรุงเทพฯ มีน้อยเมื่อไรอยู่ที่นี่ จังหวัดต่างๆ ที่มาในงานวันที่ ๑๒ สิงหาคม นั้นยังไม่กลับไปพอได้ทราบว่าจะมีการประชุม ฟังเทศน์ฟังธรรมกัน ท่านเหล่านั้นจึงต้องรอเสียก่อน เลยยังไม่กลับ พอเสร็จจากนี้แล้ว ต่างท่านต่างก็จะกลับถิ่นฐานบ้านเรือนของตนโดยลำดับลำดับ วันนี้ท่านได้มาพร้อมหน้ากันอยู่ในสถานที่นี้

เรามีความภาคภูมิใจกับบรรดาพระเจ้าพระสงฆ์ ซึ่งเป็นแนวหน้าของประชาชนทั้งหลาย ขอให้เป็นผู้มีศีลาจารวัตร ปฏิบัติตนด้วยความเป็นศีลเป็นธรรมประดับตน พระเราไม่มีอะไรสวยงาม ในโลกนี้ถ้าว่าซี้ริ้วซี้เหร่ที่สุดก็คือพระของเรา ไม่มีอะไร ถ้าว่าผ้าก็ผ้าแก่นขนุนตามหลักบาลีท่านแสดงไว้แล้ว ผ้าแก่นขนุนผ้าที่ใครไม่ต้องการนั้นแหละ ผ้าหมดราคาค่าราคา เป็นผ้าแก่นกรักแก่นขนุนเอามาครองตัว ศีรษะก็โกนออกหมดไม่มีอะไรเหลือ

โลกที่เขาถือว่าเป็นของสวยงามอะไรในพระนี่ตัดออกหมดเลย ให้เหลือตั้งแต่ความเป็นพระเท่านั้นเอง จึงไม่มีค่ามีราคาในสายตาของโลก แต่ในสายตาของธรรม พระเราไม่ต้องการสวยงามอะไรยิ่งกว่าศีลกว่าธรรม เพราะฉะนั้นขอทุกๆ ท่าน บวชมาในพุทธศาสนาได้ศีลได้ธรรมประดับตนแล้ว ให้ประดับให้สว่างงาม ด้วยความระมัดระวังสำรวมทุกอย่าง หิริโอตตปปะ ให้ติดแนบกับกาย วาจา ใจของตน ความเคลื่อนไหวทุกแห่งทุกมุมอย่าให้ผิดศีลผิดธรรม จะเรียกว่าเป็นเครื่องประดับตนตลอดไป

นี่ละสมบัติอันล้ำค่าอยู่กับพระกับเถร ผู้ปฏิบัติตนได้ตามคำสอนของพระพุทธเจ้า ศีลสมบัติ คือศีลเป็นสมบัติอันล้ำค่า สมาธิสมบัติ สมบัติคือสมาธิความสงบร่มเย็น

เป็นสุขภายในจิตใจจากจิตตภาวนา ก็เป็นสมบัติอันล้ำค่า ปัญญาความเฉลียวฉลาด รอบคอบ พิจารณาอุปโลกธาตุ ประมวลลงมาแล้วสลัดปิดทั้งหมดโดยสิ้นเชิง เหลือ ตั้งแต่ธรรมสง่างามภายในจิตใจ นี่ก็เรียกว่าสมบัติอันล้ำค่า อยู่ในพระของเราผู้ตั้งใจ ประพฤติปฏิบัติดี เพราะฉะนั้นพระเราอย่าหาคุณค่าหาราคา หาของดีของดีจากอะไร เลย เนื่องจากจากศีลจากธรรมนี้เท่านั้น

ให้พากันพยายามหาความสวยงาม หาความชุ่มเย็นเป็นสุข หาความดูดีมีชุ่ม เย็นกับบรรดาประชาชนทั้งหลาย ที่เขามาพบมาเห็นได้กราบไหว้บูชาเป็นขวัญตาขวัญใจ กลับไปบ้านไปเรือนด้วยความชุ่มเย็น นี่คือสมบัติของพระ ที่ได้จากการปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบของตน ใครมาพบมาเห็นก็อยากกราบไหว้บูชาเป็นขวัญตาขวัญใจ พุดออกมาคำไหนมีเหตุมีผลมีหลักมีเกณฑ์ ไม่ได้พูดแบบโกโรโกโส อันนั้นไม่เรียกว่าพระ ขอให้ทุก ๆ ท่าน พระลูกพระหลานจงสำรวมระวัง สงวนรักษาสมบัติของตนคือศีลสมบัติ สมาธิสมบัติ ปัญญาสมบัติ จนกระทั่งวิมุตติสมบัติ ขอให้ได้มาครองภายในจิตใจ สมเรา เป็นลูกตถาคต

ลูกตถาคตก็ตั้งแต่สาวกอรหันต์ลงมาเป็นลูกตถาคตทั้งนั้น เป็นผู้สำรวมระวัง เรื่องศีลเรื่องธรรมไม่มีใครเกินลูกศิษย์ตถาคต คือตั้งแต่พระอรหันต์ลงมาเรื่อย จนกระทั่งถึงพวกเรา ให้ได้สืบมรดกอันล้ำค่านี้ไว้ภายในกาย วาจา ใจของตน จะเป็นผู้มี คำมีราคาตลอดไป อยู่ที่ไหน ๆ ศีลธรรมไม่ห่างจากตัวเอง ก็เท่ากับตามเสด็จพระพุทธ เจ้าทุก ๆ ฝีก้าวนั้นแล นี่คือความสวยงาม ความสวยงามของพระนั้นคือการสำรวมระวัง กาย วาจา ใจ ทุกอย่างให้สะอาดไปด้วยศีลด้วยธรรม อย่าให้สิ่งใดมาเป็นเครื่องสกปรก รกรุงรังภายในจิตใจ นี่เรียกว่าพระที่สวยงาม พระที่ทรงสมบัติอันล้ำค่าไว้ได้ ตามทาง ของตถาคตที่ทรงแสดงไว้แล้ว ขอให้พระลูกพระหลานตั้งใจปฏิบัติ

การเดินจงกรม นั่งสมาธิ ขอให้ถือเป็นเรื่องเป็นหน้าเป็นหน้าเป็นใจจริง ๆ เป็นการ เป็นงานจริง ๆ อย่าเถลไถลไปหากิจการงานภายนอกเข้ามาทำลายกิจการงานภายใน ซึ่งเป็นงานจำเป็นได้แก่จิตตภาวนาของเรา อยู่ที่ไหนให้ตั้งหน้าตั้งตารักษาตัว อย่าไปสนใจ กับสิ่งภายนอกยิ่งกว่าการรักษาตัว ด้วยความดีงามของศีลของธรรม อย่าให้คลาด เคลื่อนจากศีลจากธรรมไป เมื่อไม่คลาดเคลื่อนจากศีลจากธรรม พระองค์นั้นเณรองค์ นั้นมีความสวยงามตลอดไป และอบอุ่นตลอดเวลา นี่ละสมบัติของพระเรา คือศีล คือ ธรรม คือมรรค คือผล นิพพาน นี่คือสมบัติของพระเราที่จะได้ครอง ต่างจากสมบัติทาง โลกทั้งหลายที่เขาครองกันอยู่มากทีเดียว ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติตนให้ดี อย่าลืม เนื้อลืมหัด

บวชเข้ามาที่พอบวชปีบเท่านั้น ออกมาจากโบสถ์สี่ผ้าเปลี่ยนไปแล้ว เวลาเราเข้าไปก็เป็นผ้าขาวเข้าไปบวช อยู่ฆราวาสก็เป็นผ้าดั่งที่เราเห็นนั่นแหละ เข้าไปบวชก็เป็นผ้าขาวเข้าไป ออกมาเป็นผ้าเหลืองหัวโล้นออกมาเลย ตั้งแต่ก้าวออกจากโบสถ์มาเป็นพระ โดยสมบูรณ์แบบแล้ว ศีล ๒๒๗ รักษาให้ดี นี่ละสมบัติอันล้ำค่าคือศีลของเรา ให้ปฏิบัติให้ดีมีความสำรวม

ชีวิตจิตใจของเราที่เคยเป็นมาแต่ฆราวาสนั้น ไม่ว่าท่านว่าเราต่างคนต่างมีเป็นตามนิสัยของตนด้วยกัน เวลาเข้ามาบวชแล้ว ชีวิตจิตใจนิสัยที่เป็นฆราวาสมาดั่งเดิม ที่ขัดต่ออรรถต่อธรรมต่อศีลต่อเพศของพระแล้วให้ปิดอกให้หมด อย่าให้เข้ามาเกี่ยวข้องในเพศของพระ ชีวิตของพระ ให้อยู่กับพระด้วยศีลด้วยธรรมนี้เท่านั้น นี่เป็นข้อสำคัญที่เราทั้งหลายจะปฏิบัติตนให้ได้รับความชุ่มเย็น ศาสนาพุทธของเรานี้คือตลาดแห่งมรรคผลนิพพาน ตลาดแห่งความดีเลิศทั้งหลายอยู่ที่พุทธศาสนานี้ทั้งนั้น ขอให้ต่างท่านต่างตั้งดวงเอาด้วยความพากเพียรพยายามของตน

ทางฝ่ายพระก็ให้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติ ให้สมเพศแห่งความเป็นพระของตน อย่าได้เดือดร้อนเพราะศีลไม่บริสุทธิ์ มีจิตใจว่าวุ่นซุ่นมัวเหมือนโลก ๆ เขาใช้ไม่ได้ จิตใจของพระที่กลมกลืนไปด้วยศีลด้วยธรรม ต้องเป็นจิตใจที่มีความสงบร่มเย็นอยู่ภายในนั่นแหละ ในธรรมท่านก็สอนไว้ให้มีสติรักษาจิตใจของตน เรื่องศีลข้อใดที่ท่านทรงบัญญัติไว้แล้ว ข้อนั้นคือศาสดาของเรา ๆ อย่าไปข้ามเกินฝ่าฝืน ถ้าข้ามเกินฝ่าฝืนหลักธรรมหลักวินัยนี้แล้ว เท่ากับเหยียบหัวพระพุทธเจ้าไป เราไม่ได้บวชมาเหยียบหัวพระพุทธเจ้า บวชมาเพื่อเทิดทูนพระพุทธเจ้า และพยายามบำเพ็ญความดีเข้าสู่ตนต่างหาก อย่าให้ขัดแย้งกัน การปฏิบัติตน ให้มีความชุ่มเย็นด้วยศีลด้วยธรรม รมัตถะวังเสมอ

เวลานี้โลกก็ยิ่งหนาแน่นไปด้วยคลื่นของกิเลส จนศาสนาหรือธรรมจะไม่ปรากฏแล้วให้รู้เนื้อรู้ตัวทุกคน อยู่ในท่ามกลางโลกแต่เราเป็นพระ เราปฏิบัติอรรถธรรมไม่ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยของพระของเราแล้วเรียกว่า ทางของเราเบิกกว้างตลอดเวลา ถึงโลกจะคับแคบตีบตันด้วยความทุกข์ความทรมานความยุ่งเหยิงวุ่นวาย แต่จิตใจของเราเบิกกว้างไปด้วยศีลด้วยความสงบร่มเย็น ความสง่าราศีภายในใจของตน ให้เบิกกว้างไปด้วยศีลด้วยธรรม นี่ละเรียกว่าเป็นพระของศาสดาโดยแท้ พากันตั้งอกตั้งใจ ไม่เช่นนั้นศาสนาจะไม่มีเหลือ ก็ไม่มีเหลือในตัวของเรานั่นแหละ

พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนไว้นี้ ท่านไม่ได้มาแบ่งสันปันส่วนอะไรจากเรา ท่านสอนไว้ด้วยพระเมตตา ใครปฏิบัติตามท่านผลรายได้ก็เป็นของตัวเอง ท่านไม่เอาอะไร ท่านถึงที่สุดวิมุตติหลุดพ้นไปแล้ว สอนโลกด้วยพระเมตตาทั้งนั้น ไม่ได้มีส่วนใดที่จะทรง

แบ่งเอาไม่มี มีแต่พวกเรานี้ที่กำลังหิวโหยโรรยแรง ทุกข์จนชั้นแค้นด้วยศีลด้วยธรรม ด้วยคุณงามความดี ให้พยายามชวนชววยหาศีลหาธรรมคุณงามความดีเข้าสู่ใจ เพื่อใจ จะได้รับความสงบร่มเย็น

ในบรรดาสมบัติทั้งหลายที่มีอยู่ในโลกนี้ ไม่เคยบกพร่องขาดเขิน อยู่ที่ไหนอยู่กับสมบัติเงินทองข้าวของนี่กันทั้งนั้น. แต่โลกก็ไม่พ้นความยุ่งเหยิงวุ่นวาย ความทุกข์ ความทรมานภายในจิตใจ เพราะสิ่งเหล่านั้นเพียงเป็นเครื่องอาศัย ไม่ได้เป็นสิ่งแน่นอน ตายใจได้เหมือนศีลเหมือนธรรม ศีลธรรมนี้เป็นสิ่งสำคัญมาก เมื่อได้สัมผัสสัมพันธ์กับ จิตใจดวงใดแล้ว จิตดวงนั้นจะค่อยเปิดโล่งขึ้นมา ประหนึ่งว่าเกิดชาติใหม่ขึ้นมา ภายใน จิตดวงเดียวที่ถูกหุ้มห่อด้วยกิเลสโสมมนั่นแหละ และกระจายเป็นจิตที่สะอาดสะอาดอัน ขึ้นมา แล้วก็ส่งงามไปโดยลำดับ นี่ละธรรมเข้าสู่จิตใจใด ไม่มีฆราวาส ไม่มีพระ เพราะ คำว่าใจ ๆ นี้ไม่มีเพศ รับผิดชอบทั้งบาปเหมือนกันทั้งพระและฆราวาส เพราะฉะนั้นจึง เสาะแสวงหาคุณงามความดีเข้าสู่ตนตั้งแต่บัดนี้ต่อไป

เวลามีชีวิตอยู่เราจะทำอะไรเราก็ทำได้ อยากทำอะไรทำตามความอยาก ส่วน มากความอยากนี้เป็นกิเลสทั้งนั้นที่จะฉุดลากเราลงทางต่ำ ให้พากันระมัดระวัง นำธรรม เข้ามาเป็นเบรคห้ามล้อเอาไว้ อย่าให้มันข้ามเกินเบรคไป ห้ามล้อไว้ ส่วนใดที่เป็นผล เป็นประโยชน์เป็นมงคลแก่ตนเองแล้วให้มีความขยันหมั่นเพียร หนักก็เอาเบา ก็สู้ นี้ เรียกว่าผู้ปฏิบัติธรรม ถ้าไม่ปฏิบัติธรรมแล้วเราจะไม่มีที่ยึดที่เกาะนะ คนทั้งคนจะไป อาศัยอะไรก็อาศัยได้ชั่วระยะเวลาที่มีชีวิตอยู่ พอลมหายใจขาดไปเสียเท่านั้น สิ่งเหล่านั้นก็พัง เราก็อ้าง ส่วนบุญส่วนกุศลนี้ไม่พัง ติดกับจิตใจของเรา ให้พากันรักกันสงวน และเสาะแสวงหาความดีทั้งหลายนี้ให้มาก ๆ ในเวลามีชีวิตอยู่

ถึงอย่างไรก็จะตายด้วยกันทั้งนั้นแหละ ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนในโลกอันนี้เป็นโลกเกิด กับตาย เรียนไม่เรียนก็รู้กันทุกคน แม้แต่สัตว์เขาก็กลัวตาย เขาไม่ต้องเรียนที่ไหนเขาก็ กลัวตาย โลกตายนี้เป็นโลกที่สัตว์โลกทั้งหลายกลัวกันมากทีเดียว แต่โลกเกิดนั้นสัตว์ โลกไม่คิดนะ พระพุทธเจ้ากลัวเรื่องเกิดนี้มากกว่าเรื่องตาย ท่านจึงสอนไว้ว่า ทุกข์ นตฺถิ อชาติสฺส ทุกข์ย่อมไม่มีแก่ผู้ไม่เกิด คือผู้เป็นพระอรหันต์แล้วไม่มีทุกข์ แล้วก็ไม่ได้ ไปเกิดในกำเนิดใด พอจะได้รับความทุกข์ขึ้นมาเหมือนโลกทั่ว ๆ ไปนี้ ท่านไม่เกิด แต่ ความบริสุทธิ์เต็มหัวใจท่านแล้วเป็นธรรมชาติ นั่นเลยกลายเป็นธรรมชาติไปหมดเลย

จิตของท่านผู้บริสุทธิ์แล้วในเวลาครองขันธอยู่ ก็เป็นธรรมชาติอยู่ภายในจิต หรือจิตบริสุทธิ์ พอพ้นจากขันธนี้ไปแล้วเป็นธรรมชาติล้วน ๆ ไปหมดเลย หากความสูญ ไม่มี จิตนี้ไม่มีคำว่าสูญ จะไปตกนรกหมกไหม้ก็กัปกัปปี้ ด้วยบาปกรรมอันหนาแน่น

ขนาดไหนก็ตาม มีทางที่จะหลุดพ้นขึ้นมาได้ เพราะโลกอันนี้เป็นโลกอนิจจัง มีความเปลี่ยนแปลงไปได้ไม่ช้าก็เร็ว เปลี่ยนกันอยู่อย่างนั้น เพราะฉะนั้นจึงมีทางที่จะผ่านพ้นความทุกข์ทั้งหลายมาได้ เลื่อนชั้นขึ้นไป ในเวลาที่ได้รับความสะดวกสบายอยู่ในนรกเวลานั้น จิตนี้ยอมรับว่าทุกข์ ทุกข์ขนาดไหนยอมรับว่าทุกข์ แต่จิตไม่เคยฉิบหาย ไม่มีคำว่าฉิบหาย จนกระทั่งเสวยกรรมสิ้นสุดลงไปแล้ว ผ่านขึ้นมาก็จิตดวงนี้เอง แล้วมาบำเพ็ญคุณงามความดี เลื่อนชั้นขึ้นมา ๆ เป็นมนุษย์เทวดาอินทร์พรหม จนกระทั่งถึงขั้นเป็นพระอรหันต์หลุดพ้นจากทุกข์เป็นธรรมชาติ ไม่มีคำว่าจิตนี้สูญหายไปไหน สูญไม่มีจิตไม่มีสูญ คือเป็นธรรมชาติ

พระพุทธเจ้าสอนไว้นี้ถูกต้องแม่นยำทุกอย่างแล้ว ควรอย่างยิ่งที่พวกเราทั้งหลายที่เป็นลูกชาวพุทธ จะเชื่อฟังคำสอนของพระพุทธเจ้า มากกว่าเชื่อฟังคำของกิเลสที่มันกระซิบกระซาบอยู่ตลอดเวลา ไม่มีจิตดวงใดที่กิเลสไม่กระซิบกระซาบ มันสอนให้หลงทางต่ำทั้งนั้น ธรรมะเราจะได้ยินได้ฟัง เช่นเวลานี้ท่านเทศน์เราก็ได้ฟังทั่วหน้ากัน พอจากเทศน์นี้แล้วกิเลสก็เทศน์สอนเรา กระซิบกระซาบจุดลากเราไปสู่ทางต่ำ เราต้องเอาธรรมที่เราได้ยินได้ฟังมาแล้ว เป็นคติเครื่องเตือนใจหักห้ามความชั่วช้ำลามกทั้งหลายนี้ไม่ทำ เหยียบเบรกห้ามล้อ การทำก็คือเรานั้นละเป็นตัวต่อต้านหาญธรรมทุกอย่าง เอาธรรมดีเข้าไปให้ความดีต่อต้านมันเบาลง แล้วก็ลดน้อยถอยลงในการทำความชั่ว และสร้างความดีหนักเข้าทุกวัน ๆ เราก็มีทางที่จะเจริญองกงามขึ้นไป ให้ทุก ๆ ท่านได้พากันพิจารณา

เวลานี้ศาสนธรรมของพระพุทธเจ้านี้แทบจะไม่ปรากฏในโลกแล้ว ที่ปรากฏอยู่บ้างเวลานี้ก็คือเมืองไทยของเรา เมืองไทยก็ถูกกิเลสตีตะล่อมเข้ามา ๆ จนจะไม่มีจุดใดเกาะดอนใด ที่จะได้เป็นพุทธศาสนา ที่น่ากราบไหว้บูชาเป็นขวัญตาขวัญใจ มันจะหมดเอาเสียจริง ๆ เฉพาะอย่างยิ่งในวงพระก็ขอให้ท่านทั้งหลาย ได้ปฏิบัติตนให้เป็นพระที่ดี พระเหล่านี้เป็นลูกศิษย์ของหลวงปู่มั่น สายหลวงปู่มั่นเป็นสายที่ปฏิบัติเด็ดเดี่ยวเฉียบขาด ในการสังหารความชั่วช้ำลามกทั้งหลาย มีกิเลสเป็นตัวสำคัญตลอดมา ท่านตั้งใจปฏิบัติชำระสิ่งเหล่านี้ตลอด

หลวงปู่มั่นนี้เรียกว่าเลิศเลอในการปฏิบัติองค์ท่านเอง ที่ไหนมีความทุกข์ความทรมานมากที่โลกเขาไม่ต้องการ หลวงปู่มั่นจะไปปรากฏตัวอยู่ในสถานทีนั้น ๆ นั่นแหละ ที่เป็นความทุกข์ความทรมาน คือโลกเขาไม่ปรารถนา ท่านเข้าไปอยู่ที่โลกไม่ปรารถนา และสนุกบำเพ็ญสมณธรรมสะดวกสบาย จนได้ปรากฏธรรมขึ้นภายในจิตใจ ส่องจ้าขึ้นมาแล้วได้มาสอนโลก แล้วโลกทั้งหลายเขาน้อมรับ ๆ เฉพาะอย่างยิ่งในวงพระ

ของเรา ได้เคารพนับถือกราบไหว้บูชาฟังธรรมฟังธรรมจากท่านแล้ว มาปฏิบัติตนด้วยความเป็นผู้มีชื่อมีแป มีศีลมีสมาธิปัญญาตามท่านที่สอนไว้แล้ว ก็กลายเป็นลูกศิษย์ท่านอาจารย์มั่นขึ้นมา หรือสายท่านอาจารย์มั่นขึ้นมา นี่ละสายนี้ละพอมองเห็นอยู่บ้างเวลานี้ พุดให้ชัดเจนนพุดเป็นเสียงอรรถเสียงธรรม ท่านเหล่านี้เป็นผู้เสาะแสวงหาอยู่ในป่าในเขา อยู่ที่ไหนท่านบำเพ็ญอรรถบำเพ็ญธรรมตลอดเวลา มรรคผลนิพพานตัดดวงเอาเรื่อย ๆ ไม่หยุดไม่ถอย แล้วท่านก็ได้มาครองหัวใจ เป็นหัวใจที่สว่างามอยู่ในป่าในเขามีน้อยเมื่อไร

ปัจจุบันนี้มีไม่น้อยนะ บรรดาพระที่ปฏิบัติกรรมฐานอยู่ในป่า ท่านอยู่เงียบ ๆ ของท่านนั้นแหละ ประหนึ่งว่าไม่ปรากฏในโลก เป็นพระที่หมดราคาค่าราคา เป็นพระผ้าชีรี้วห่อมูตรห่อคุณ ผ้าชีรี้วก็คือ ผ้าสีกรัก โลกเขาไม่ต้องการ พระพุทธเจ้านำเอาผ้าสีกรักที่โลกเขาไม่ต้องการนี้มาครอง จนกระทั่งมาถึงทุกวันนี้ เรียกว่าผ้าชีรี้วห่อมูตรห่อคุณ มูตรคุณก็คือ ชีโลก ชีโกรธ ชีหลง นี่ห่ออยู่ในใจ แล้วผ้าชีรี้วนี้ห่อมูตรห่อคุณ แล้วธรรมก็มีอยู่ภายในจิตใจ ชำระมูตรคุณ ชีโลก ชีโกรธ ชีหลง ให้จางลงไป ๆ จนเป็นจิตใจสว่างามแล้วผ้าชีรี้วเลยกลายเป็นผ้าชีรี้วห่อทองไป ผ้าชีรี้วนี้ครองตั้งแต่พระพุทธเจ้าลงมาถึงพระอรหันต์ เลยเป็นผ้าชีรี้วห่อทอง ๆ เมื่อตกมาถึงพวกเราพระลูกพระหลานนี้ ขอให้ เป็นผ้าชีรี้วห่อทองต่อไปนะ อย่าให้เป็นผ้าชีรี้วห่อมูตรห่อคุณใช้ไม่ได้ ผ้าชีรี้วห่อความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหาส่งเสริมขึ้นทุกวี่ทุกวัน ก็หมดราคาค่าราคาในเพศของพระของเรา นั้นแหละ

อย่าให้เป็นผู้หมดราคา เราบวชมาเพื่อมีราคาค่าราคาสว่างามภายในจิตใจ อย่าให้เป็นผู้หมดราคาค่าราคาในตัวของเราที่จิตใจต่ำทราม ทำความชั่วช้าลามก ให้ทำตั้งแต่ความดีงามทั้งหลายนั้นแหละ การปฏิบัติภาวนาขอให้ เป็นเนื้อเป็นหนังเป็นจิตเป็นใจจริง ๆ ท่านทั้งหลายอย่าปล่อยวางการภาวนา ถ้าปล่อยวางการภาวนาถึงจะว่าเป็นลูกศิษย์ตถาคต หรือลูกศิษย์หลวงปู่มั่นก็ตาม ก็มีแต่ชื่อแต่เสียงเท่านั้นแหละ ตัวของเราเลยใช้ไม่ได้ ต้องปรับปรุงตัวของเราให้ดีขึ้น ไป แล้วศาสนาจะปรากฏขึ้นที่หัวใจของท่านผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ

มรรคผลนิพพาน ก็จะปรากฏขึ้นที่หัวใจของท่านผู้ปฏิบัติตามทางของศาสนานั้น แล ใครจะว่ามรรคผลนิพพานไม่มี ๆ ก็ตาม เขาไม่ได้เสาะแสวงหา เขาก็ได้ตั้งแต่สิ่งที่เขาหา สิ่งที่เขาหาคืออะไร ความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหา เต็มบ้านเต็มเมือง เต็มโลกเต็มสงสาร อันนี้ไม่อดอยาก ยิ่งท่วมท้นเข้ามาเหยียบบรรดเหยียบบรรดจนจะไม่มีเหลือเหลือ นี่เป็นเรื่องของโลก เรื่องของธรรมเราให้เป็นธรรม สว่างามอยู่ในจิตใจ

ถึงไม่ออกข้างนอกก็ให้สว่างภายในจิตใจของเรา เรียกว่าผู้ครองธรรม ครองศาสนา

ศาสนาเจริญที่หัวใจของผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบนะ ไม่ได้เจริญที่ไหน เจริญอยู่ที่ท่านว่า สุปฏิปันโน เป็นผู้ปฏิบัติดี อชุปฏิปันโน ปฏิบัติตรงแน่วต่อมรรคผลนิพพาน ญายปฏิปันโน ปฏิบัติเพื่อความรู้อย่างเห็นจริงในมรรคผลนิพพานจริง ๆ สามิจิปฏิปันโน ปฏิบัติสวยงามน่ากราบไหว้บูชาเป็นขวัญตาขวัญใจ ท่านเหล่านั้นแหละที่เป็นสาวกของพระพุทธเจ้า ที่เป็นเนื่อนาบุญของเรา ท่านจึงว่า เอส ภควโต สาวกสงฺโฆ นั้นแลเป็นสาวกของพระพุทธเจ้า เป็นเนื่อนาบุญของโลก เรียกว่า ปุณฺณกฺขเขตฺตํ โลกสุส พระสงฆ์เป็นเนื่อนาบุญของโลกทั่ว ๆ ไป

เราให้ปฏิบัติให้เป็นเนื่อนาบุญในตัวของเราให้เต็มใจ ให้เต็มหัวใจแล้วก็ป็นเนื่อนาบุญของโลกโดยไม่ต้องสงสัย ไปที่ไหนสว่างงาม ผ้าชีริ้วโลกเขาไม่พึงปรารถนา แต่เขาก็ชอบ อยากกราบไหว้บูชาเป็นขวัญตาขวัญใจ ดีไม่ดีอยากจับอยากต้อนนะ เพศของพระที่มีศีลมีธรรมเต็มหัวใจนี้ ไม่ว่าผู้หญิงไม่ว่าผู้ชาย กราบแล้วยังไม่สนิทใจ มีอย่างคว่ำเข้าไปจับชายสบง จีวร จับเท้าจับอะไรท่าน อันนี้เป็นเรื่องที่เขาไม่เจตนาด้วยความเคารพเลื่อมใส เขาไม่ได้จับด้วยความกำหนดยินดี เขาจับด้วยความเคารพเลื่อมใส อยากกราบไหว้บูชาเป็นขวัญตาขวัญใจ ได้สัมผัสสัมพันธ์เล็กน้อยเขาก็พอใจ อยากจับอยากต้อน

นี่ละอำนาจแห่งธรรม อำนาจแห่งธรรมนี้มีความสว่างมากนะ เป็นอย่างนี้จะท่านมีคุณค่าอยู่กับศีลธรรม ศีลธรรมครองใจ ใจครองร่างกายแล้วสว่างไปตาม ๆ กันหมด ถึงร่างกายสังขารทั้งหลายจะเฒ่าแก่ชรา ก็ตาม แต่ทองทั้งแท่งครอบอยู่ในร่างกายนี้เลยกลายเป็นทองทั้งแท่งไปตาม ๆ กัน เฒ่าแก่ชราอะไรก็ไม่เห็นมีสำคัญยิ่งกว่าทองทั้งแท่ง ที่ใจครอบครองอยู่แล้วมาครอบครองร่างกาย กลายเป็นทองทั้งแท่งไปตาม ๆ กัน

เพราะฉะนั้นเวลาท่านนิพพาน บรรดาท่านเป็นพระอรหันต์นิพพานไปแล้ว อัฐิของท่านจึงกลายเป็นพระธาตุ ก็เพราะเป็นทองทั้งแท่งอยู่แล้วตั้งแต่มีชีวิตอยู่ เนื่องจากจิตใจที่บริสุทธิ์นั้นชักฟอก ๆ ตลอดเวลา ตั้งแต่ท่านบรรลุแล้ว จิตใจที่บริสุทธิ์นั้นชักฟอกร่างกายซึ่งเป็นส่วนหยาบเหมือนโลกทั่ว ๆ ไป ให้กลายเป็นของละเอียดสวยงามสะอาด ไปตามกระแสแห่งธรรมที่ชักฟอกนั้น ด้วยเหตุนี้เองเวลาพระอรหันต์ท่านมรณภาพแล้ว อัฐิของท่านจึงกลายเป็นพระธาตุได้ เพราะจิตของท่านชักฟอกตลอดเวลาไม่มีอริยาบถ

ยิ่งเวลาท่านทำความพากเพียรสงบใจ เช่น เดินจงกรมนั่งสมาธิภาวนา นี่เป็นเวลาที่จิตใจที่บริสุทธิ์นั้น ชักฟอกส่วนร่างกายเต็มสดเต็มส่วนเต็มเม็ดเต็มหน่วย ถ้าอยู่ธรรมดาที่ชักฟอกโดยหลักธรรมชาติไปอย่างละเอียดลออ พอเข้าสู่สมาธินี้เรียกว่าชักฟอกเต็มเหนี่ยว เพราะเหตุนั้นเวลามรณภาพลงไปแล้ว อัฐิของท่านจึงกลายเป็นพระธาตุ เพราะเหลืออยู่แล้วภายในตัวของชั้นธัญนี้ นี่ละคนเราดีเพราะใจ ถ้าใจดีเสียอย่างเดียวทุกอย่างก็จะดีไปตาม ๆ กันหมด ขอให้ทุก ๆ ท่านบรรดาพระลูกพระหลานพากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติ

อย่าเฉื่อยชาในเรื่องศีลเรื่องธรรมนะ ให้ชะมัดเข้มข้นต่อศีลต่อธรรม มรรคผลนิพพานอยู่กับท่านทั้งหลายผู้ตั้งใจปฏิบัตินั้นแหละ ไม่ได้อยู่ตามคัมภีร์โบราณ ไม่ได้อยู่ที่มิดที่แจ้งที่สว่างที่ไหน อยู่ที่หัวใจของผู้ปฏิบัติธรรม อกาลโก ผู้ปฏิบัติความดีงามไม่ว่าอยู่ที่ไหนเป็นความดีตลอดเวลา ทั้งพระและฆราวาส ขอให้ปฏิบัติเถอะเป็นความดีงามด้วยกันทั้งนั้น ถ้าไม่ปฏิบัติกอดคัมภีร์ก็ไม่เกิดประโยชน์ จับชายจีวรของพระพุทธเจ้าอยู่ก็ไม่เกิดประโยชน์ เป็นอย่างนั้นนะ อยู่ที่มีการปฏิบัติตามทางของศาสนา นี่เหมือนกับว่าเราตามเสด็จพระพุทธเจ้าอยู่ทุกฝีก้าวนั้นแล ขอให้เป็นผู้มีธรรมมีวินัยคือศาสนาองค์เอก เป็นผู้ครอบครองหัวใจเราไว้ กายวาจาอะไรเราไว้ทุกอย่าง จะเท่ากับเราตามเสด็จพระพุทธเจ้าทัน ถ้าหากว่าเราไม่สนใจการปฏิบัติ แม้จับชายจีวรพระพุทธเจ้าอยู่ก็ไม่เกิดผลเกิดประโยชน์อันใด จึงขอให้พระลูกพระหลานตั้งใจปฏิบัติ

วันนี้ที่พากันพร้อมเพรียงกันมาด้วยอาจารย์ศรีเป็นหัวหน้าสั่งให้มา ก็เป็นมงคลทั้งอาจารย์ศรีด้วย เป็นมงคลทั้งท่านทั้งหลายที่ปฏิบัติตามท่านด้วย วันนี้เรียกว่าวันเป็นมงคลของพี่น้องทั้งหลายที่ได้มาได้ยินเสียงอรรถเสียงธรรม และบริจาทานตามกำลังความสามารถของตน ไม่เสียผลเสียประโยชน์ เรื่องธรรมในใจก็ได้ยินได้ฟัง ให้นำไปประพฤติปฏิบัติเพื่อเป็นมงคลแก่จิตใจของตนต่อไป นี่เรียกว่าเป็นมงคลมากแล้ว

บรรดาพี่น้องทั้งหลายขอให้พากันตื่นเนื้อตื่นตัวนะ เรื่องกระแสของกิเลสนี้เป็นคลื่นใหญ่โตมาก ทับไปหมดแทบจะไม่มีศาสนาในโลกนี้แล้ว ศาสนาที่แท้จริง ไร้ศาสนาของกิเลส กลมายาของกิเลส กลอุบายของกิเลส ที่แสดงตัวออกมาเป็นศาสนา ๆ นั้นเต็มโลกเต็มสงสาร แต่ไม่มีศาสนาใดจะเป็นคำสอนที่เป็น สวางชาติธรรม ตรัสไว้ชอบแล้วเหมือนคำสอนของศาสนาเอกของเรา พระพุทธเจ้าเป็นศาสนาที่บริสุทธิ์พระทัยแล้ว คือเป็นผู้บริสุทธิ์ในพระทัยแล้วมาเป็นศาสนาสอนโลก คำสอนนั้นจึงเป็น สวางชาติธรรม ตรัสไว้ชอบทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่มีผิดมีเพี้ยนไปได้เลย

คำสอนนอกนั้นเป็นคำสอนของกิเลส ใครจะตั้งตัวมาเป็นศาสนา เป็นเจ้าของ

ศาสนาไหนก็ตาม เป็นเจ้าของนั้นคือคลังกิเลสเป็นเจ้าของ การระบายหรือแสดงออกมา ทุกแง่ทุกมุม จะต้องแสดงออกไปตามแง่ของกิเลสบังคับบอกบงการออกไป เรื่องธรรมบงการมันไม่มีในใจ จะเอาอะไรมาบงการ ก็มีแต่เรื่องกิเลสที่เต็มอยู่ในหัวใจ สอนเท่าไรก็เป็นภัย ๆ ศาสนานั้น ศาสนานี้ ยิ่งเป็นศาสนาที่เป็นมหาภัยนั้นคือกองทัพกิเลสเป็นตัวมหาภัย แล้วมาอ้างว่าศาสนาเฉย ๆ หลักความจริงแล้วเป็นอย่างที่ว่ามีแล

มีพุทธศาสนาเท่านั้นเป็นศาสนาที่เลิศเลอสุดยอด สอนเป็นอรรถเป็นธรรม ยกสัตว์ทั้งหลายให้หลุดพ้นตั้งแต่พื้น ๆ จนกระทั่งถึงนิพพานได้คือพุทธศาสนา การกล่าวทั้งนี้เราไม่ได้เหยียบย่ำทำลายศาสนาใด เราพูดตามหลักความจริง ของผู้สิ้นกิเลสแล้ว มาเป็นเจ้าของศาสนา และเป็นคลังกิเลสมาเป็นเจ้าของศาสนาต่างกัน คลังกิเลสมาเป็นเจ้าของศาสนาก็สอนกันทางกิเลสทั้งนั้น ธรรมมาสอนโลกก็สอนด้วยความเป็นธรรมล้วน ๆ ต่างกันที่ตรงนี้ ขอให้ทุก ๆ ท่านได้นำไปประพฤติปฏิบัติ เวลานี้เป็นเวลาที่เราจะพยายามสร้างคุณงามความดีเข้าสู่ตัวของเรา เพราะยังมีชีวิตอยู่ด้วยกัน ตายแล้วหมดสุดวิสัยที่จะทำได้ วันนี้เทศนาว่าการก็เห็นว่าสมควรแก่ธาตุแก่ชั้นแก่เวลาเวลา ขอความสวัสดีจงมีแก่บรรดาพี่น้องลูกหลานทั้งหลายโดยทั่วกันเทอญ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz